

उभार

साहित्यिक द्वैमासिक पत्रिका

वर्ष- ४, अंक- ४, पूर्णाङ्क- ९ (मंसिर+पुष) २०५७ वि. सं.

सल्लाहकार

गोविन्द विस्

संयोजक

प्रधान सम्पादक

जुझार

सम्पादक/संयोजक

मिजास/सन्त तेम्बे 'प्रशव'

कार्यकारी सम्पादक

केशवप्रसाद भट्टराई

सहयोगीहरू

शान्ता राई/टंका गाउँले/बसन्ता बनेम/झुमा
सुब्बा/नान्नु प्रिया/पदम प्राञ्जल

प्रतिनिधिहरू

- प्रेम न्यौपाने 'प्रभात' - फुडलिङ, ताप्लेजुङ
- कुबेर सुब्बा 'संगम' - हाङपाङ, ताप्लेजुङ
- नेत्रप्रसाद 'भारती' - खाम्लुङ, ताप्लेजुङ
- किशोर शेर्पा 'अनभिज्ञ' - काठमाण्डौ
- कृष्ण अधिकारी - लम्जुङ
- सीता 'सिताविन्दु', कल्पना तेम्बे, तारा सुब्बा 'सानी'
- श्री मैवाखोला उ. मा. वि., ताप्लेजुङ

वार्षिक शुल्क रु.:-२५/-

पत्रमित्र शुल्क रु.:- १५/-

शान्देश शुल्क (२० शब्दको) रु.:- १५/-

पत्राचार/कार्यालय

उभार साहित्यिक द्वैमासिक पत्रिका

दुईसाधु -७, ताप्लेजुङ

सम्पर्क फोन नं. ०२४-६९००४ (१०-४) बजे

शाखा पत्राचार कार्यालय

मिजास

जनता बहुमुखी क्याम्पस

इटहरी, सुनसरी, फ्याक्स नं. ०२५-८२७८०

कम्प्यूटर : रुमक मणि घिमिरे

मुद्रक : सप्तकोशी प्रकाशन (प्रा.) लि.

इटहरी, फोन नं. : (०२५) ८१०२६

सम्पादकीय

आफ्नै गन्थन

एउटा माथिले सोध्नु भो- सम्पादक
ज्यू ! यो उभार पत्रिका हवाई पत्रिका हो कि
होइन ? हवाई पत्रिका त हवाई पत्रमा पो छान्नु
पर्छ भन्ने ह. मा. स. ने. बताउछु ।

यो पत्रिका जसलाई चार पृष्ठमा
छापिने गरिन्छ, स्वभाविक सामान्य आकारको छ ।
गोजीमा वोकर हिड्न सकिन्छ, छोटो, छरिता
रचनाहरू हुन्छन्, कुनै पनि बेला झिकेर हेर्न
सकिन्छ, विमृष्ट साहित्यिक छ । यद्यपी स्पष्टाहरू
केही स्थापित हुन्छन्, कोही शीकार, पत्राचार
कार्यालय छ, प्रतिनिधिहरू छन्, तोकिएको ग्राहक
शुल्क छ । हुलाक मार्फत अधिराज्यको कुनै पनि
स्थानमा प्रेषण गर्न सकिन्छ । अब तपाईं भन्नुहोस्
उभार हवाई पत्रिका हो कि होइन, अरु हवाई
पत्रिका भनाउदा पत्रिकाहरू भन्दा कुन कुन कुरामा
फरक पाउनु भो ? हवाई पत्रिका हुन हवाई
पत्रमा नै छापिनु पर्छ भन्ने अनिवार्यतालाई हामी
मान्दैनौ । ह. मा. स. ने. ले राखेको यो सांगुरो धारणा
हामीलाई पचन सकेन । यती भनौ कि, हुलाक
मार्फत प्रेषण गर्न सकिने स्वभाविक आकारका
सबै पत्रिकाहरू हवाई पत्रिका हुन ।

अन्त्यमा पत्रिका प्रकाशनमा केहि
डिलो भएकोना क्षमाप्रार्थी छौ ।

गजल

-जुझार

आंखाभित्र नमुहाउने कालो गाजल भए ।
नवसने आकाशको कालो बादल भए ।
खोला तरी जानेलाई हेर्न मैले नसकेर
एकैचोटि विरहको दलदले पागल भए ।
फूल झरे पात झरे हांगाहरू खाली भए,
शिथिलको रुख जस्तै नागिएर घायल भए ।
फर्कि आउछु भन्दै तिमी यहावाट जव हिड्यौ,
कहिल्यै म नपुरिने सम्झनाको खाडल भए ।

-दुईसाधु, ताप्लेजुङ

ध्यानाकर्षण

- १। छोटो कविता, गीत, गजल, मुक्तक,
हाइकू आदि लेखेर उभारलाई पठाई आफ्नो
प्रतिभाको पहिचान गराउनु होस् ।
- २। वार्षिक ग्राहक शुल्क रु. २५ - हाम्रो
ठेगानामा रजिस्ट्री वा धनादेश गरेर
सहयोग गर्नुहोस् ।
- ३। १० जना वार्षिक ग्राहक बनाएर आफू
निःशुल्क वार्षिक ग्राहक बन्नुहोस् ।
- ४। जिल्ला वा स्कूल क्याम्पस प्रतिनिधि
बन्न इच्छुकने आफ्नो सम्पूर्ण विवरण
खुलाउँदै २० जना वार्षिक ग्राहक
बनाउनुहोस् र तुरुन्त पत्राचार गर्नुहोस् ।
- ५। रचना मादा कागज (८५११) को
एकापट्टि मात्र सफा र स्पष्ट लेख्नुहोस् ।
- ६। लगातार तीन अंक सम्म रचना प्रकाशित
नभएमा अन्वीकृत भएको मान्नुहोस् ।
- ७। कुनै पनि अंकको एक उत्कृष्ट रचनालाई
आकर्षक पुरस्कार को व्यवस्था पनि छ ।
- ८। उभारले नव प्रतिभाहरू वा. गा. को
रचनालाई विशेष प्रार्थमिकता दिनु पर्ने हुन्छ ।
- ९। उत्कृष्ट लागेको रचना औल्याइदिनु होला ।
- १०। लामो काव्यका लागि स्थानाभाव हुनेछ ।
- ११। तपाईंहरूको अमूल्य सुझाव, सल्लाह
एवं रचनाहरूको अपेक्षा राख्दछौ ।
- १२। पहिचान कविता आन्दोलनको प्रस्तुती
उभारको बारेमा आफ्नो प्रतिक्रिया लेखेर
सहयोग गर्नुहोस् ।

-सम्पादक

गीत

-रेनुका राई 'आँशु'

मूढभरि वेदना बोकी म कसरी हा ?
रहर बग्ने मूहान थुन्दै म कति वांचु ।
दुखियाको कर्म हजुर खुशी कहाँ पाउं
चर्किरहन्छ छाती भरि अदृष्य घाउ
दूर भो आशाहरू निरासालाई कति सांचु
रहर बग्ने मूहान थुन्दै म कति वांचु
पिरै पिर अगाल्नु पन्यो सधैभरी मैले
हरेशखान सकिन जिन्दगीमा कहिल्यै
रुं छ रुवाउ दैव वांकी छ कि कतै आँशु
मुटु भरि वेदना बोकी म कसरी हांसु

-मोरङ्ग, वयरवन

गजल

-आभाष 'दिनेश'

विसर्जिने मायालुलाई सम्झनाको शान्देश छ है !
तडपाएर राख्छौ भन्दा 'मार' भन्ने आदेश छ है !!
तिमी रमाउ ! खुशी सजाउ !! त्यो सुन्दर महलमा,
मरेर पनि वांच्नु पर्ने मेरो अर्कै परदेश छ है !
लुटनसम्म लुट्यौ मलाई, फेरी लुट्नु छ भने,
फगत जिउदो लास मंग आँशुमात्र शेष छ है !
तिमी डुल्ने परिदेशमा गुलाबहरू फुल्छनहोला,
उजाड यो आभाष संग त पतझडको देश छ है !

-भारपा-३ (गजल कुञ्ज), पाँचथर